

да получи намѣреніето си. Едновременный ме-
дѣ вообще познатъ като по добръ отъ атоми-
скій, а взаимноучителный по вече предпоч-
енъ отъ двата други. Всякій наставникъ убо
олженствува споредъ силите на учениците
да совершенствува наставленіето.

Рисованіето (ихнографіята), церковното
бывнѣ, познанія граматически са улучшения
дѣсноведителны. Той ежедневно треба да за-
травя и окончава своите упражненія чрезъ мо-
твите и религіозныте должности; на всяка
авбота треба да полага въ классовѣ ученицы-
обѣ си споредъ силите имъ, да не воздава бла-
уволеніе нито предпочтеніе развѣ на дѣстони-
а твоего, да разпознава между учениците онаго
дѣшто има по голема доволность, остроуміе и
поспособность, и да го узнакомява съ школьскы-
те попечители. Да держи книга въ която да пи-
ува дѣяніята, доволността и способността
на своите ученицы: Въ истата книга да
Б. значава небрежливите и които не че-
мѣтъ на училището. Наставникътъ дол-
женствува щото книгите на чтеніето, форми-
а на писаніето и веществото имъ да е отъ
добро качество, и особито книгите на чтеніето
да са соразмѣрни съ силите и наставленіето
дѣлать. Ще стори добръ ако вынаги прежде да
дапуснатъ дѣцата опредѣлява половина часъ
да чине разговоръ съ учениците. Тія разго-
вори, които не треба да иматъ сходство съ